

IZ ŽIVLJENJA V ŽIVLJENJE

- O svobodni volji, karmi in bistvu dobrih dejanj -

Ne glede na to, ali je ujet ali osvobojen, posameznik ni stroj brez lastne volje. Tako kot so dejanja iz prejšnjih življenj določila dejanja v tem življenju, tako tudi sedanja dejanja določajo delovanje v naslednjem življenju. Bog določi prostor, čas, okoliščine in posledice v skladu z naravo dejanj, ki se jih človek loteva v sedanjosti. Bog ima moč, da oblikuje človekovo naravo, toda te moči ne uporablja zato, da bi jo preoblikoval. To prepušča svobodni volji posameznika, ki se mora učiti na izkušnjah.

Lahko se pojavi vprašanje: »Zakaj se nekateri rodijo v srečnih, drugi pa v manj srečnih okoliščinah, saj ob rojstvu niso storili nič slabega niti dobrega, da bi bili deležni takšne nepravčnosti?« Res je, da v tem življenju niso storili ničesar, saj so se komaj rodili. Toda v prejšnjih življenjih so delali slabo ali pa dobro. Posledice dejanj iz prejšnjih življenj je treba izkusiti v tem življenju. Vsak otrok pride na svet z bremenom neizvršenih posledic nakopičenih v prejšnjih življenjih. Otrok ne pade v ta svet kot strela z jasnega, temveč se na tem svetu rodi, da bi izkusil dobre in slabe posledice, ki so rezultat njegovih dejanj iz prejšnjih življenjih. To pojasni razlike med ljudmi. To je načelo karme, načelo vzroka in posledice.

Vsak človek sam povzroča lastno srečo ali nesrečo; sam je graditelj in oblikovalec. Načelo karme prekaša vse druge razlage kot so usoda, vnaprejšnja določenost ali Božja volja. Bog in človek se lahko spravita in združita le na osnovi tega sredstva - načela karme. **Ko človek spozna, da Bog ne povzroča njegovega trpljenja, da je sam edini vzrok za to, da ni kriv nekdo drug, da je sam pobudnik in prejemnik rezultatov svojih dejanj ter da sam oblikuje svojo prihodnost, se Bogu približa z bolj odločnimi koraki in z jasnejšim umom.**

Če je človek v sedanjosti nesrečen, je to nedvomno rezultat njegovih lastnih dejanj iz preteklosti. Potemtakem mora človek verjeti, da ima srečo in usodo v svojih rokah. Če se le odloči, si lahko pridobi srečo in dobro usodo. Če ima človek v sedanjosti čistega duha, je sam vzrok za to. Če si nečesa ne želi, si tega niti ne more pridobiti.

Torej, očitno je, da volja, ki je človeku prirojena, presega vse stopnje in stanja, vse tvorbe in preobrazbe. Svoboda, ki jo predstavlja človekova volja, je rezultat preteklih dejanj. Ta volja je močna, neizmerno učinkovita in plemenita.

- Sathya Sai Baba

(Iz knjige Sathya Sai Vahini)

(Odlomek iz pogovorov s Sai Babo)

Slednik: Svami pravi, da smo si pridobili človeško življenje s krepostnimi dejanji v preteklosti. Potemtakem so morala obstajati tudi krepostna dejanja živali – toda kako je to mogoče, če žival deluje nagonsko?

SaiBaba: Dobro dejanje je dobro, pa naj ga sproži nagon ali razum. Ali ni zavetje, ki ga daje drevo, dobro tako za žival kot za človeka? Ko krava odreče mleko teličku zato, ker mleko odnese pastir, s tem koristi ljudem, ki ga popijejo. Velikodušnost ni nič manjša zato, ker krava ni razmišljala, saj je bila zvesta svoji naravi. In v primeru hišnega psa - ali ne straži gospodarja in pazi nanj? Celo ljubi ga. Človeškega stražarja je treba plačati,

pes pa izkazuje ljubezen in zvestobo, ne da bi razmišljal o plačilu. V vsej naravi je nešteto primerov dobrih, krepostnih dejanj s pozitivnimi rezultati, čeprav sta žival in rastlina samo nagonsko zvesta svoji naravi.

Življenje človeštva se ne izčrpa, čeprav milijoni umirajo, poleg tega pa ves čas potekajo še prehodi s človeške na božansko raven. Namesto da bi število prebivalstva upadlo, celo narašča. Nove duše prihajajo iz sveta kamnin, žuželk in živali. Celo znanost potrjuje, da skala razpade in postane drevo. Zaužito rastlinstvo doseže živalsko stopnjo. Najrazličnejše živali potem odmrejo in postanejo ljudje. To je nenehen proces prehajanja z ene stopnje na drugo. Človeško življenje je najvišje. Če je človek živel v duhu vrline, se življenje sklene v božanskem, drugače pa se vnovič rodi.

Slednik: Je mogoče nazadovati? Se lahko človeška duša vnovič rodi v živalskem telesu?

SaiBaba: Ni nemogoče, vendar se kaj takega zgodi le redko. Običajna posledica nazadovanja človeškega življenja zaradi pomanjkanja vrline je vnovično rojstvo v človeku nižje vrste. Vedno je navzoč celoten proces.

Slednik: Svami, nekdo doživi tragedijo in nato skuša najti vzrok v svojih dejanjih v sedanjem življenju.

SaiBaba: Da, to je mogoče.

Slednik: Toda jaz sem mislil, da je vse dogajanje v tem življenju posledica našega delovanja v prejšnjih življenjih.

SaiBaba: Ne vedno. Nekateri dogodki imajo vzrok v sedanjem življenju.

* * *

Toliko življenj ste izjavljali, da ste človeški, omejeni: "Nepopoln sem... Sem takšen in takšen..." To je zgrešeno. Zdaj recite: "Jaz sem Bog." Nikoli ne pomislite ali recite, da ste kaj drugega kot Bog. Potem boste izkazovali božanske lastnosti. Imeli boste božanske moči. Boste Bog.

- Sathya Sai Baba

(Iz knjige Moj Baba in jaz)

Vprašanje za premislek:

Kakšne misli in dejanja so po mojem mnenju najbolj plemenite in blagodejne zame in za soljudi?

Katere misli in dejanja prinašajo najbolj ugodne posledice?